

Izboja
v ponedeljek
in petek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čekovnega
zavoda štev. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljanje:
Celje
Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.
Oglaš po tarifu.
Telefon int. štev. 65.

Komitska akcija iz Albanije

Zadnjič smo razpravljali o našem razmerju do Bulgarije. Znano pa je, da rovari zloglasni makedonski komite ne le ob bulgarski temveč tudi ob albanski meji. V tej zvezi je zanimiv sledeč članek, posnet iz beograjske »Politike« z dne 1. avgusta:

»Priprave za komitske in kačaške akcije iz Albanije na grškem in jugoslovanskem ozemlju so dosti obširne. Kljub vsem albanskim uradnim izjavam, da na albanskem ozemlju ni niti komitašev niti kačakov, se komitaški napad pripravlja ter morata Grška in Jugoslavija z njim računati. Vodje makedonskega komiteja, frakcije Protogerovcev, so v stalnih stikih z vodji kosovskega (albanaškega) komiteja, v katerem se osobito opazja delovanje Bari bega Mahmed-begovića iz Peći in zloglasnega kačaka Feriza Salkovića, katera so Albanci napravili za oficirja, ki dobivata redno svojo mesečno plačo.

Albanski in makedonski komite se dogovarjata in ukrenjata zadnje priprave za pohod v Makedonijo. Spoznamela sta se tako, da naj severni del Južne Srbije vznemirjajo kačaki, ki jih ima opremiti kosovski komite, na jugu pa naj prično »akcije« oboji, komitaši in kačaki. In toliko, toliko, da se to vznemirjanje naših mej že ni pričelo.

Opazja se že več ko mesec dni, da prihajajo iz Bulgarije v Albanijo razni ljudje, ki se jih je najelo za znane »dvojke« in »trojke«. Še pred 10 dnevi jih je šlo 15 z bulgarskim častnikom Borisom Bunevim. Vsi ti ljudje gredo v Albanijo preko Barija. Tja pa pridejo ali preko Dunaja ali pa po morju, vsi z rednimi bulgarskimi potnimi listi in pravilnimi uradnimi vizi bulgarskih in albanskih konzularnih oblasti. Njihovi potni listi glase na trgovce, delavce, trgovske potnike itd. Iz Barija se prepelejo v Drač, odtam pa v Korčo, kjer je središče komitaške organizacije na albanskem ozemlju. V Korči jih opremijo z orožjem, obleko in drugimi potrebščinami in jih tako pripravijo za »terensko akcijo«. Ti oboroženi ljudje gredo potem v Bičlište, Podgradec, Borovo, Vrhnik in druga albanska obmejna gnezda, odkoder ni daleč na grško ali jugoslovansko ozemlje. Organiziranje komitašev oskrbujejo v prvi vrsti Bulgari kakor pop Hristov, Peter Mandanov, Tan Hristov, Peter Trajkov, Naumče Josipov in drugi komitaški vojvode.

Vse te priprave se vrše pred očmi albanskih oblasti in velik je čudež, da one vsega tega ne vidijo. In mnogi znaki kažejo, da albanske obmejne oblasti celo pomagajo pri pošiljanju komitov preko meje, odnosno jim nudijo oporo pri povratku . . .

V resnici je zadnji čas, da se ta roparska romantika okrog naših mej konča.

Gospodje in hlapci . . .

»Med nenemškim našim domačim ljudstvom in nemškimi priseljenci«, piše »Koroški Slovenec«, se je tekom let izcimilo prav čudno razmerje. Najsi je nemški doseljenec v zadnji domači vasi trgovec, uradnik, učitelj ali rokodelc, vsem tem nedomačinom je lastno to, da gledajo na renemški domači rod, ki jih navadno tudi mora vzdrževati in podpirati, kot gospod na svojega hlapca. Kadar jim je domačin potreben, jim je dober in so mu prijazni, če ga pa ne rabijo, jim je zanj le malo ali prav nič mar. Tako se je počasi ustvarilo mnenje o manjvrednosti nenemškega ljudstva. Kot da bi bilo naše ljudstvo manj nardarjeno, njegova vzgoja bolj zane-marjena. Najsi je sedaj v tej ali oni panogi deželnega ali državnega uradništva, v tej ali oni službi, povsod najdeš nenemške sodeželane kvečjemu v najnižjih vrstah: pri železnici kot zavirače ali pometače, poštne sluge, mestne postreške in enako. Je-li naše ljudstvo tako proletarsko, zmožno samo za službe slug in zaviračev, je-li krivo temu slabemu družabnemu stanju samo, ali pa leži krivda na drugi strani? Da bi bilo to ljudstvo, ki je na sebi tako dobro in talentirano, samo krivo svojemu podrejenemu položaju, ni mogoče, če ti v tujini v popolni svobodi pokaže izvanredne zmožnosti za mesta velikih županov in škofov! Saj slutimo vsi, kje da je krivda temu, da ostanemo doma samo ubožci. Namesto, da bi se skrbelo, da se vzgoji za naše ljudstvo domače učiteljstvo, se sili nemške učitelje k učenju slovenščine. Koliko domačih profesorjev štejejo iz naše nenemške Koroške naše srednje šole? Če je kaj resnice v domovinski ljubezni nemških gospodov, potem naj jo vendar gojijo predvsem s tem, da priznajo vsemu nenemškemu narodu na Koroškem popolno enakopravnost v vsakem oziru. Nerazumljivo in nevarno je, če se hoče v deželi vzgajati gospode in hlapce in če se zadnjim

dosledno zabranjuje dostop v višje službe. Morda se hoče na ta način dati našem ljudstvu nezaupnica ali izraziti nezanesljivost.

Kako pa je z nemško gospodo in slovenskimi hlapci pri nas? Da, z državnim prebratom smo danes politični gospodarji v deželi, toda gospode se še ne čutimo, dostikrat se celo ne čutimo ravnopravnih z bivšimi nemškimi tlačitelji. Primeri leže na dlani . . .

25 letnica „besede“ slov. dijakov in I. shod slov. stenografov v Žalcu

dne 13. avgusta l. 1899. — Sestavil in izdal profesor Anton Bezenšek. Natisnil Drag. Hribar 1900 v Celju.

Kakor nalašč za tridesetletnico mi je prišla drobna knjižica z gornjim naslovom v roke. Prebral sem jo po dolgih letih zopet z veseljem in srca in se spominjal lepe avgustove nedelje pred 30 leti v Žalcu, kjer sem se kot sedmošolec udeležil besede in I. shoda slovenskih stenografov. Ta beseda je bila prirejena ob 25-letnici besede, ki so jo napravili slovenski celjski dijaki v počitnicah leta 1874 v Žalcu. Predsednik pripravljalnega odbora te I. besede je bil takratni abiturijent Anton Bezenšek, pozneje profesor v Plovdivu, po pravici imenovan »oče slovenske stenografije«. Ta je združil utile cum dulci in priredil ob jubilejni slavnosti v Žalcu shod slovenskih stenografov. Shodu je predsedoval tedanji katehet celjske gimnazije, šolski svetnik prof. Ivan Krušič, ki se ga pač vsakdo, ki ga je poznal, spominja z globokim spoštovanjem. — Slovenska stenografija se tedaj na gimnazijah ni poučevala, to bi ne bilo v skladu z izrazito nemškim značajem tedanjih srednjih šol, pač pa so obstajali na gimnazijah takozvani »slovenski stenografski venčki«. Dijak, ki se je sam dobro izvežbal v slovenski stenografiji, je predmet učil, in sicer v šoli, seveda pod nadzorstvom kakega profesorja. Prvi stenografski venček so si ustanovili slovenski gimnazijci v Mariboru leta 1895/96. Ljubljanski gimnazijci so si ustanovili stenografski venček l. 1896/97 in marca meseca l. 1896. tudi dijaki celjske gimnazije. Prvi dve leti je bil vodja venčka g. Anton Benetek. Od profsorskega zbora je venček nadzoroval nedavno umrl g. profesor Matej Suhač.

Knjižico zaključuje prof. A. Bezenšek z besedami: »Cela slavnost pa je pridobila mnogo posebno s tem, ker se je te udeležilo v znatnem številu naše vrlo dijaštvo višjih in srednjih šol, med njimi tudi mnogih abiturijentov. Želimo vam, mladi prijatelji, da bi tudi Vi srečno dočakali 25-letnico ter da bi jo ravnotako krasno in veselo praznovali, kakor smo jo mi v prijaznem in rodoljubnem trgu Žalcu.« No, za 25-letnico se je pritiho-tapila 30-letnica, njej naj velja ta spomin, pa tudi vsem onim — in mnogo jih je —, ki slave ta jubilej na onem svetu.

»Eheu fugaces, Postume, Postume, labuntur anni«

Domače vesti.

d Krst tretjega kraljeviča je določen po poročilih z Bleda 11. avgusta. Angleškega kralja kot kuma bo zastopal angleški poslanik Kenard. Na dan krsta bo objavljen velik ukaz o amnestiji, ki bo obsegal civilne in vojaške osebe, na to pa ukaz o napredovanjih in odlikovanjih kakor so jih predlagala posamezna ministrstva. Krst bo najbrže opravil protihijerej Jankovič iz Ljubljane. Kraljevič bo dobil slovensko ime, ki pa bo razglašeno še le na dan krsta.

d Dvajsetletnico mature so obhajali v soboto, 3. t. m. slovenski abiturijenti celjske višje gimnazije iz l. 1909. V kavarniški sobi Celjsk. doma so se zbrali gg. dr. Radovan Brenčič, intendant mariborskega Narodnega gledališča, Ferdo Čepelak, kinopodjetnik v Celju s soprogo, Jože Čobal, tajnik Jugoslov. sokolsk. saveza v Ljubljani, Franc Gorčan, sodnik v Ljubljani, dr. Franc Kloar, odvetnik v Kozjem, s soprogo, inž. Fr. Koprivšek, profesor na kmetijski šoli v Št. Jurju ob J. ž., Fr. Križanič, zasebnik v Celju, Anton Medved, kaplan pri Novi cerkvi, Franc Samec, sreski veterinar v Gornjem gradu, s soprogo, Konrad Škoflek, finančni inspektor v Ljubljani in dr. Ivan Vrečer, vladni tajnik pri velikem županstvu v Mariboru. Eden tovariš, dr. Jože Hudina, major-auditor v Beogradu, se je opravičil. Zanimivo je, da so vsi tovariši tega letnika še živi, kljub temu, da so bili na vojni, štirje celo prstovoljci, ki so se udeležili zmagovitih bojev na solunski fronti. Sestanek sta počastila s svojo navzočnostjo tudi gg. prof. Kožuh in A. Cestnik. Bilo je več lepih govorov in spominov na lepa

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

82

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Gospod Bečka je bil priča nevestina, gospod svetnik ženinova.

»Kaj pa malostranski?« se je spomnila gospa Kondelikova na rod-bino Vejvarovega strica strugarja.

»Tudi ponje pojde voz naravnost ocl doma«, je odgovoril Vejvara. In je pristavil: »Morda niti ne pridejo vsi . . .«

Skoro bal se je malo, da bo njegovih sorodnikov nekoliko preveč.

»Kaj takega nam vendar ne bodo napravili!« je zaklicala gospa Kondelikova, kakor bi uganila Vejvarovo misel. »To bi bila huda!«

Ni bilo vzroka jeziti se. Malostranski so prišli prvi in vsi. Stariši in dekletci. Nastalo je pozdravljanje, stari Vejvara je objemal brata in gospo svakinjo, pristrčni pozdravi nečakinji, ki ste bili v začetku malo boječi. Toda kmalu je zmagala njih prava, prirodna narava in čez nekaj časa sta se smejala obe deklici nekje v kotu kakor zvončki. Gospa Vejvarova ju je sicer krotila s strogimi pogledi, ki so pa le malo časa učinkovali.

Ob pol štirih so se pojavili skoro istočasno gospod Bečka, Vonasek in Slaviček. Slaviček se je komaj predstavil, pa je takoj hitel nazaj po stopnjicah, da bi privedel svojo družico.

»Kdo pa privede gospo Miškovo?« je vprašala gospa Kondelikova. »Obe ne moreta v en voz, sicer bi si Malka pomečkala obleko . . .«

Moral se je napotiti Vejvara in je oddrčal v drugem vozu po družičino mater.

Sedaj, ko je teta Urbanova videla, da se vozijo vsi gostje, ji je bilo žal, da se ni po obedu pod kakršnokoli pretezo vrnila domov. Tudi ponjo bi bili prišli, cela hiša bi bila pokonci. To je zamudila. Domov jo bodo najbrže odpeljali, toda to bo ponoči, ko je ne bo nihče videl.

Ob tričetrt na štiri so bili zbrani vsi gostje. Delovodja Jedlička, ki je bil povabljen kot reprezentant delavcev, je prišel peš. Ni pustil, da bi prišel ponj voz.

Na stanovanju je nastala gnječa.

Drug drugemu so se ogibali in se zavedali.

Sedaj ni smel mojster Kondelik več čakati. Hitel je, da bi se oblekel v »frak« — čez nekaj trenutkov pojdejo v cerkev.

Mudil se je nekoliko dalje časa v spalnici in naenkrat se je zaslišal njegov glas skoro tesnobno:

»Beti!«

Gospa je hitela za soprogo.

»Za božjo voljo, Beti, prosim te, čegava pa je ta suknja? To ni moj »frak« . . .«

»No, to je ležalo tu, kakor je prinesel krojač, stari! Saj hlače in telovnik imaš na sebi.«

»Da, toda »frak«! Ta ni moj! Poglej, v temu sem kakor v pasti. To je »frak« kakega enoletnega prostovoljca . . .«

»Moj Bog, Kondelik, zakaj nisi prej pogledal na to! Od jutra leži tu. Sleci to torej in vzemi salonsko suknjo — ta je kakor nova . . .«

»Sleci! Toda jaz ne morem tega zvleči raz sebe! Poglej, jaz sem v tem kakor v železni devici.«

»Torej pusti to, stari, samo pojdi v cerkev, potem pa pojdeš domov in se preoblečeš . . .«

»To si mi ti zopet napravila lepo reč, to si mi ti zopet napravila!« se

je jezil malodušni mojster. — Omožim edino hčer in moram iti k temu v tuji suknji. Jezus Kristus; ve ženske . . .«

»Kondelik, tole je tvoja stvar!« se je postavila v bran gospa. »Sedaj pojdi in ne gobezdaj, čez eno uro boš zopet tega prost . . .«

»Samo če bo še cela — jaz se ne morem v nji niti . . .«

Žalosten se je vrnil mojster v sobo. Na srečo ni imel časa misliti na to. Teta Urbanova je bila že pripravila klečalnik za ženina in nevesto, da bi sprejela blagoslov staršev.

»Hčerka! Fran! —« Dalje gospa Kondelikova ni mogla. Besede so se ji stopile v solzah. Vsa se je tresla, ko je vsakega posamezno pokrivala; in ko je oba poljubila, je samo še zdihovala:

»Imejta se vedno tako rada, kakor danes, in bodita srečna!«

Potem je pristopil mojster Kondelik in oče Vejvara, ki je po starodavni šegi opravil ta obred in je dal vsakemu svoj blagoslov.

»In v imenu odsotne matere vaju blagoslavljam, ljuba otroka, in kličem na vaju božji blagoslov.«

»In jaz za vse ostale sorodnike«, je hitro pristopila h klečalniku teta Urbanova, predno sta zaročenca vstala.

gimnazijska leta. Razpoloženje je bilo izvrstno. Restavrater g. Ciril Majcen je poskrbel na splošno zadovoljnost za izborna kuhinja in vina. Drugi dan so se udeleženci sestanka peljali na Dobrno. Na veselo svidenje vseh tovaršev ob petindvajsetletnici!

d *Velika nesreča v Mariboru.* Včeraj popoldne se je odpejala gospa Olga Jesenkova, soproga celjskega zdravnika g. dr. Jesenka, s prvim brzavolkom na obisk k svoji sestri v Gradcu. V Mariboru je izstopila, da kupi neke drobnarije. Ko se je vračala v svoj vlak, jo je zgrabila na prejšnjem tiru lokomotiva budimpeštanskega brzavolka in podrla vznak na tla. Stroj je vlek truplo pred očmi množštevlnega občinstva na peronu še kakih 20 m naprej, ker lokomotive seveda ni bilo mogoče takoj ustaviti. Truplo je bilo strašno zmečkano. Došli železniški zdravnik je mogel konstatirati samo smrt. Policija je takoj obvestila domače v Celju, na kar se je odpeljal v Maribor sin, inž. Edmund Ungar-Ullmann, ki je prevzel nakit in prtljago pokojnice in ukrenil potrebno. Truplo prepeljejo danes v Celje. Soprog ponesrečene gospe se nahaja na potovanju v Nemčiji. Užaloščeni rodbini naše prisrčno sožalje!

d *Privredilveni odbor Jugoslov. matice in Soče v Celju* bo de v soboto, 10. t. m., ob 8. uri zv. v rdeči sobi Nar. doma likvidiral račune v juniju prirejene veselice na Glaziji. V ta namen so pismeno povabljeni k zborovanju častiti sodruzniki in sodruidnice. Ko bi pa kdo ne prejel vabila, lepo prosimo, naj tega ne smatra za preziranje, ampak kot neljubo pomoto.

Mestni kino Celje

Povratek

Lars Hanson, Dita Parlo in Gustav Frölich

d *Počitniška kolonija celjskega Zdravstvenega doma* se je po pettedenskem bivanju v krasnem Vitanju vrnila v Celje. Otroci so se dobro odpočili in so se vidno popravili; največ jih je pridobilo eden od dva kilograma na teži. Bili so v izvrstni oskrbi in pod dobrim nadzorstvom. Stariši so vodstvu celjskega Zdravstvenega doma za trud in skrb zelo hvaležni, želijo samo, da bi se drugo leto vzel v Vitanje po možnosti mnogo več otrok.

d *Cene za goveje meso so padle* — seveda ne v Celju, temveč v Mariboru. Ob tej priliki bodi povedano, da imamo v Celju neznosno draginjo vseh življenskih potrebščin, izvzemši znabit kruh, ki stane sedaj toliko kot v Mariboru, cenejši je pa za 50 para ko v Ljubljani. Zelenjava je pa v primeri z Mariborom in Ljubljano povprečno za 40—50% dražja. Draginja povzroča deloma velik tujski promet v mestu in bližnjih toplicah, naj-

Veselila se je na ta trenotek celi dan.

In začela se je pot k vozovom. Za to je imel skrb stavnbenik gospod Bečka, ki je vse vodil in ki je bil v tej stvari kakor izšolan. Mojster Kondelik, ki se je trudil, da bi se v nesrečnem tujem »fraku« nekoliko stanjšal, je spoznal, kako dobroto mu danes izkazuje izkušeni prijatelj aranžer. Sam ni bil zmožen ničesar.

Pari so odhajali, soba se je praznila. Pepica je gledala vprto predse. Ko se je manjšal šum okrog nje, ko so se oddaljevali in zamirali na hodniku in na stopnjicah glasovi, jo je zgrabilo siloma za srce. — Glej, to življenje se sedaj za njo konča. Prišel je njegov poslednji trenotek. Za vselej odhaja. Ni plakala, toda cela njena postava je bil jok. Bila je blede in ustna so se ji tresla. Neskončna žalost nad nekaj zapadajočim se je je polastila. Hotela se je ozreti, toda ni mogla ganiti z glavo.

»Počli, dete, pojdi«, je zaklicala gospa Pepici in jo je peljala strani. »Fran, pojdite ponjo...«

Vejvara, sam ves blede, je pristopil in je izpodbudil polglasno:

»Pepica — Pepica!«

Pepica se je pustila odpeljati. Ko je šla skozi kuhinjo, prijela jo je Ka-

več pa slabo zalaganje celjskega trga vobče. In sedaj se bo še poznala toča. Vprašanje, kako pomnožiti dovoz na celjski trg, bi se moralo pri kompetentnih čimteljih resno preštudirati.

d *Zadnje nevihte* so napravile v Celju in okolici pa tudi drugod vsled take veliko škodo. Zlasti v celjskem okolišju so poškodbe katastrofalne. Po mestu so uničeni vsi vrtovi, po okolici vsa polja. Naša bolnica na pr. je imela v svojih krasno obdelanih vrtovih celo premoženje; sedaj je vse zbito v tla. To bo zelo otežkočilo prehrano bolnikov. Tudi bulgarski in drugi domači vrtnarji imajo veliko škodo. Krasna polja proti Škofji vasi in Teharjem so tako uničena, da človeka boli srce, če gleda to grozovito razdjanje. Oškodovance opozarjamo ob tej priliki znova na nove predpise o odpisu davka ob elementarni škodi, ki so objavljeni v »Uradnem listu« z dne 18. decembra 1928 in sicer v »Uredbi o odpisu davka ob elementarni škodi«. Najvažnejša določila te uredbe so sledeča: Osnovni davek poškodovane parcele se sme deloma odpisati, če je letina poškodovana za več nego četrtino. Škodo je treba prijaviti s točno označitvijo poškodovane parcele in navesti občino, vas in kraj, kjer leže poškodovane parcele najdalje v osmih dneh po nastali škodi. Prijave je nasloviti na pristojno katastrsko upravo (sedež geometra), brez takse. Če vloži občina prijavo, je treba navesti, kateri in koliki del okolice je oškodovan. V vsakem primeru mora navesti vložitelj prijave čas in vrsto elementarne neizgode ter prijavo podpisati. Katastrska uprava odredi ocenitev škode na licu mesta. Škodo ugotovi komisija, ki jo sestavljajo delegirani uradniki katastrske uprave kot predsednik in dva strokovna člana občine, ki ju določi vsako leto občinska uprava. Prisostvuje župan, lahko prisostvuje tudi oškodovanec. Če se ugotovi, da se je vložila prijava škode nepravilno, mora plačati dotični vložitelj stroške delegiranega uradnika. Če se elementarna škoda dogodi neposredno pred žetvijo ali med žetvijo, naj občina sama vpriče 2 odbornikov ugotovi z zapisnikom začasno na licu mesta velikost škode, prizadete vsaki parceli. Ta zapisnik predloži občina katastrski upravi.

Mestni kino Celje

Povratek

Lars Hanson, Dita Parlo in Gustav Frölich

d *Umrla sta* v celjski javni bolnici: 2. avg. delavec Egid Šerdoner iz Polul, ki je padel istega dne pri beljenju hiše g. Janiča v Gosposki ulici po lastni neprevidnosti z lestve in se težko poškodoval, in istega dne 22-letni vojak Izo Borančič na sušici.

tinka, ki je bila tudi že oblečena za cerkev.

»Gospodična, spremlja naj jih Bog!«

In njena debela ustna so pokrivala nevestino rokavico z glasnimi poljubi.

Pepica je odtegnila roko, sklonila se je h Katinki in jo je odkritosrčno poljubila na ustnice. Zahvalila se ji je s tem za vso postrežbo in jo je prosila ob enem odpuščanja, ako jo je kdaj razžalila. Slednjič se je oprijela Vejvarove pazduhe in belil atlas je šuštel po hodniku in po stopnjicah.

Glasi jok Katinkin jo je spremljal. »Zaprte dobro, Katinka«, je opomnila gospa Kondelikova in je hitela za hčerjo in Vejvaro.

Bilo je nekaj minut po pol petih, ko je odhajal poročni spreved iz cerkve. Za njim so se gnjetli zvedavci, ki so hoteli še v poslednjem trenotku videti nevesto, obdarovani beračji v trumih so klicali blagoslov božji na ženina in nevesto, vozovi so se vrstili, glasila so se povelja gospoda Bečke, svatje so vstopili in čez nekaj časa so zadržali vozovi doli na Vaclavski trg. Mojster Kondelik je peljal naravnost domov, da se odkriža svojega krilatega mučila.

Beli zobje

olepšajo vsak obraz. Često že zadostuje samo enkratno čiščenje z prijetno osvežujočo Chlorodont-pasto, da se doseže lep sijaj slonovine tudi na stranicah zob, ako se vporablja posebno izdelano ščetkico za zobe. Ostanke jedi, ki ostajajo med zobmi ter povzročajo radi gnilobe neprijeten duh ust, odstranjuje se najtemeljše z Chlorodont-ščetko. Poskusite najprej z malo tubo Chlorodont-paste, ki stane Din. 8.—. Chlorodont ščetka za otroke, za dame (mehke ščetine), za gospode (trde ščetine). Pristno samo v originalnem modro-zelenem omotu z napisom Chlorodont. Dobiva se povsod. — Pošljite nam ta oglas kot tiskovino (omot ne zalepiti) dobili bode brezplačno eno poskusno tubo za večkratno uporabo. Tvorilnice Zlatorog, Oddelek Chlorodont, Maribor. 5 4

d *Za Dijško kuhinjo v Celju* so zložili maturanti ob svoji dvajsetletnici v spomin blagopokojnega profesorja gospoda Mateja Suhača 210 dinarjev. Prisrčna hvala!

d *Iz celjske policijske kronike.* Izgnana je 44-letna brezposelna služkinja Marija Špes v svojo pristojno občino Šmartno na Pohorju. Sinoči je bila v gostilni K. na Glavnem trgu na zahtevo gostilničarja aretirana, ker je nadlegovala goste in se celo v pijanosti valjala po tleh. — Karambol dveh kolesarjev. Na oglu Vodnikove ulice in kralja Petra ceste je zavozil kolesar H. iz Čreta v kolesarja Š. iz Zavodne. Š. ima poškodovano kolo. — Zguba. Šofer Osetič iz Dobrne je večeraj dopolne zgubil med Celjem in Škofjo vasjo z avtomobila vrečo, napolnjeno z raznimi predmeti v vrednosti 600 Din.

d *Umrl je* v soboto v Ljutomeru odvetnik g. dr. Karel Grossmann v 65. letu starosti. Pri predvojnih narodnih bojih v Ljutomeru in okolici je igral odlično vlogo. Zapustil je sina in tri hčere. N. v m. p.!

Mestni kino Celje. Ponedeljek 5., torek 6., sredo 7. in četrtek 8. avgusta: »Povratek«. Velika pretresljiva drama v 10 dejanjih. V glavnih ulogah Lars Hanson, Dita Parlo in Gustav Frölich. Usoda nemškega vojaka, ki je prišel v rusko ujetništvo. Ko pobegne iz ujetništva in se vrne v domovino, najde svojo ženo poročeno z drugim. Največji reprezentacijski film berlinske Ufe. — Od petka 9. avgusta dalje: »Njegovo najmočnejše orožje«. Senzacija v 10 veselih in pustolovskih dejanjih. V glavni ulogi Harry Piel. — Prednaznanilo »Nurobu sveta« (Brigita Helm in Wilhelm Dieterle).

d *Prvo cestno električno uro* nabavi mariborska mestna občina. Radi stojišča te ure se še po časopisih pripravajo.

d *Moderen promet* na naših preozkih in zavitih cestah zahteva vedno nove žrtve. Tako je bil v sredo povozen na Hajdini pri Ptujcu petletni kmečki dečko Ludvik Kolarič. Poškodbe so bile tako težke, da je fantek takoj po prevozu v bolnico umrl. Povozil ga je z avtomobilom nek mariborski trgovec.

d *Šah po planinah.* Pri Sv. Božfenku na Pohorju so se večeraj zabavali neki turisti s tem, da so pogajali kamenje navzdol. Eden od teh kamnov je zadel turista St. Učaka iz Zagreba tako nesrečno v koleno, da so ga morali odnesti v dolino.

d *Preselil se je* odvetnik g. dr. Stefan Rajh iz Kočevja v Celje, Kočevska ulica št. 2.

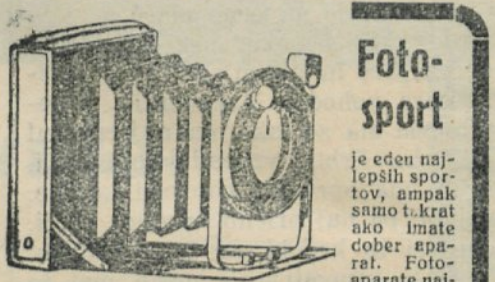
Mestni kino Celje

Povratek

Lars Hanson, Dita Parlo in Gustav Frölich

d *O nacionalnih razmerah v Dravski dolini* čitamo v mariborskem »Večerniku«: »Proslava letošnje desetletnice osvobojenja v nekdanjem središču raznarodovalne akcije, v Marenberku, je jasno in zgovorno pokazala, da je tudi naša Dravska dolina na najboljši poti, da se za vedno otrese posledic nekdanjih nemških naprov. Res je sicer, da imamo v Sv. Lovrencu na Pohorju in v Marenberku še nemška župana, res je, da je nemški kapital ponekod še močan in naš človek še vedno odvisen, ali napredek je kljub temu viden, posebno pa tam, kjer imamo agilne nacionalne delavce. Reči moremo torej, da se je v Dravski dolini v prvih desetih letih po osvobojenju precej storilo. Ali eno je in na to ne smemo pozabiti:

Dravska dolina in njeni nacionalni delavci imajo s strani Maribora in naših centrov sploh premalo podpore. Tako v Sv. Lovrencu na Pohorju kakor v Marenberku manjka Slovencem še danes družabno shajališče in središče, v katerem bi našla streho in oporo naša tamkajšnja narodna, kulturna in prosvetna društva. Posebno v Marenberku se to silno občuti in morebiti bi bilo ravno sedaj, po dovršeni lepi proslavi, čas, da se pokrene tozadevna akcija za zgraditev društvenega doma v Marenberku in morebiti tudi v Sv. Lovrencu. Ker je Narodna obrana organizirala proslavo, bi bilo najprimernejše, da bi prevzela tudi to nalogo na svoja ramena. V Dravski dolini je več premožnih slovenskih posameznikov, ki bi mogli priskočiti na pomoč z materijalom, ostalo pa naj bi se zbralo na ta ali oni način, mogoče tudi potem loterije, ki naj bi jo izvedla N. o. po vsej Sloveniji in državi.

je eden najlepših sportov, ampak samo t. krat ako imate dober aparat. Fotoaparate najboljše kvalitete iz svetovno znanih tovarn kupite najcenejše edino v veletrgovini R. STERNECKI, CELJE. Kamar za poduk 4 1/2 x 6 cm 45 Din, finejši 6 1/2 x 9 cm 48 Din, žepna klap-kamara za film 6 1/2 x 9 cm 171 Din, 9 x 12 cm 390 Din, Polgvar ophka 770 Din, Agla 900 Din. Istotam se dobe tudi vse foto potrebšline in kemikalije. Poučna knjižica zastoj. Nakup neprisljen.

d *Ljubljanski nogometni podsavez* je imel v soboto zvečer svoj občni zbor, katerega se je udeležilo po svojih delegatih 23 klubov. Interesantne so bile volitve, pri katerih so naši reprezentančni klubi propadli (izvzemši pri volitvi blagajnika). Izvoljeni so bili zastopniki manjših klubov (»Jadrana«, »Hermesa«, »Svobode« itd.).

d *Seno* se je prodajalo na sobotnem mariborskem trgu po 70—100 Din meterski stot.

d *Požar v Dragonji vasi pri Otrkovicah.* V petek je udarila strela v Dragonji vasi pri Otrkovicah; zgorela so 8 posestnikom gospodarska poslopja, deloma tudi hiše. Škoda znaša čez milijon dinarjev. Pri gašenju sta padla dva fanta s streh in sta se hudo poškodovala.

d *Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani* je kupil v Mariboru nasproti okrožnemu sodišču 2.080 kvadr. metrov stavbišča, po 235 Din kvadr. meter. Tam hoče postaviti večje poslopje za svoje urade.

d *Direkten brzavolak* bodo upeljali glasom sklepa na nedavni prometni konferenci v Zagrebu med Berlinom in Sušakom, najbrž pa še le jeseni ali prihodnjo spomlad, ker so za to potrebni dogovori z raznimi srednjeevropskimi železniškimi upravami. Brzavolak bo vozil iz Berlina ob 6. uri zvečer in bo drugi dan ob 7. uri zvečer na Sušaku. Vozil bode preko Šlezije, Moravske, Bratislave in Zagreba, tedaj mimo naše oblasti.

d *Smrtna obsodba.* Sarajevsko okrožno sodišče je obsodilo klišega avstrijskega narednika Dragotina Pirca, doma iz Vrhnike, na smrt, ker je dal l. 1915 ustreliti Črnogorca Marka Iljića, češ da je protiaustrijski vohun.

d *Iz Vitanja.* V noči od torka na sredo smo imeli v naši okolici strašno nevihto z gromom in točo. Nevihta je trajala cele tri ure. Spodnja Mislinjska dolina, potem Sp. Dolič, Paka in Ljubnica so težko prizadeti;

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Delniška glavnica
Din 50,000.000.—

Rezervni zaklad okoli
Din 10,000.000.—

Centrala: Ljubljana, Dunajska c.

PODRUŽNICE:

Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Prevalje, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Trst.

Brzojavni naslov:
Banka Ljubljana

Telefon št. 261,
413, 502, 503 in 504

se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.

jesenski pridelki so popolnoma uničeni. Toče je bilo toliko, da je ležala še drugo jutro po dvoriščih.

d *Smrtno se je ponesrečil* poročnik Aleksander Hujder na novosadskem vojaškem letališču. V četrtek se je dvignil z letalom v zrak. Moral pa je nastati kak defekt, kajti naenkrat se je letalo zrušilo na tla. Hajder je bil pri priči mrtev.

d *Licitacija* za prevoz pošte med Vojnikom in Vitanjem se vrši dne 12. avgusta ob 11. dop. v vojniški občinski pisarni.

d *Veliki požar na Sladki gori ob Muri*. V petek popoldne je udarila strela v sušilne naprave papirnice in tovarne za lepenko na Sladki gori. Velika zaloga papirja in lepenke se je v trenutku vnela in je stalo za nekaj minut celo veliko skladišče papirja v plamenih. Deloma dež, deloma požarne brambe, ki so prihitele od vseh strani, so obvarovale glavno tovarniško poslopje pred požarom.

d *Z žitnega trga*. Iz Zagreba poročajo: Pšenica v Slavoniji, Sremu in Vojvodini ima dvojno ceno. Blago za šlep se plačuje po 230—235 dinarjev, blago za vagone 215—220. Kvaliteta je dosti različna; povprečna teža znaša 77 kg. Rezultati žetve so zadovoljivi; more se govoriti o srednjedobri žetvi. — Stara koruza se plačuje v Banatu po 205 do 210, v Slavoniji pa po 212.50 do 217.50. Kvaliteta ni dobra. Nova koruza se trguje za december po 155 do 160. Za njo je mnogo zanimanja iz inozemstva. — Fižol se plačuje beli po 410—430, pisani po 350—360 za september. — Cene moki so ostale nespremenjene.

d *Oj Doberdob, slovenskih fantov grob!* Nešteto krat odneva ta klic po naši Sloveniji in vzbuja težke spomine. Ne moremo, ne smemo na tiste vroče skale kraške, pa mesto tega pohitimo v bratski slogi 11. avgusta na Brezje, da prisluhnemo v svetem miru, tem glasovom iz Doberdoba in da naša duša zastrmi za hip v pieteti do padlih in spet se dviga v neumorni volji do dela, da spozna, da je sladko volji do častno živeti in delati za dom očet in zaidnjen. Tovariši, pridite 11. avgusta! Ob pol 10. pozdravi predsednik ZSV Martin Colarič, nato sprejme govori tajnik F. Bonač in se med govorom zatopite v par minutah na težke dneve groze, nato služba božja na prostem, običajne pevske točke in mrtvaška molitev. Nastopijo še razni poznani govorniki in borec iz umika preko albanskih gora. — Vsak govornik naj preje predložil napisan osnutek in vsebino govora predsedniku Colariču. Cel dan svira priznana naša »Sloga« iz Ljubljane. Opozarjamo še, da bo vozil dne 11. avgusta poseben vlak iz Ljubljane do Otoč in sicer ob 7.40 in nazaj z Otoč ob 15.45. Na ta način bo redna zveza za vse jutranje in večerne vlake cele Slovenije. Prednost polovične vožnje imajo vsi, tudi žene. Izkaznice dobite na Brezjah. Tovariši, 11. avgusta ob vsakem vremenu na Brezje! Glavni odbor ZSV v Ljubljani.

d *Razstava perutnine v Ljutomeru*. Kakor smo že poročali, bo v sredo, dne 14. avgusta t. l. v Ljutomeru splošna živalska razstava. Poleg drugih vrst domačih živali bode zastopana tudi perutnina, ki bo razstavljena v posebnem oddelku v ličnih železnih gajbah. Prijavljenih je že okoli 20 družinic štajerske kokoši. Vsaka dru-

žina sestoji iz enega petelina in treh kur, katere je posebna komisija že odbrala po vaseh. Perutnina se pripelje na razstavo že na preddan, narkar bo takoj ocenjena; tako bodo obiskovalci že takoj ob otvoritvi razstave našli na vsaki gajbi poleg ostalih podatkov tudi uspeh strokovne ocene. Na to prireditev se opozarjajo vsi ljubitelji perutnine, predvsem tudi vse kmečke gospodinje. Potrebno je, da posvečamo tej važni in dobičkanosni panogi našega gospodarstva odselej več pozornosti.

d *Avstrijska »Heimwehr«*, o kateri se je že nedavno tega poročalo, da hoče spustiti skozi Koroško Italijane nad nas in da bi rada vzela celo našo oblast do Celja, se je sedaj razcepila v dvoje taborov. Eden okoli Gradčanov, Korošcev in Tirolcev je velikomemški in protižidovski, drugi, dunajski, je pa za obranitev Avstrije kot je. Obe skupini izdajata svoje glasilo in se po teh glasilih strastno napadata. Zalostno poročilo, ali ne?

d *Koliko je invalidov v naši državi?* Po uradnih podatkih je invalidov, ki spadajo pod invalidski zakon, v Srbiji 16.221, v Črni gori 1721, v Dalmaciji 2288, v Bosni in Hercegovini 6960, v Sloveniji 6412, na Hrvaškem in v Slavoniji 14.445, v Sremu 4631, skupaj 53.308. 100-odstotnih invalidov je pa samo 1379. Po novem zakonu odpade 13.608 20-odstotnih invalidov, in 15.000 invalidov, katerih bolezen ni posledica v vojni dobljenih ran. Vojnih vdov je v Srbiji 72.399, v Črni gori 4655, v Dalmaciji 4299, v Bosni in Hercegovini 6293, v Sloveniji 4308, na Hrvaškem in v Slavoniji 14.636, v Vojvodini 1289, skupaj 107.869. Invalidom, vojnim vdovam in sirotam je izplačala država doslej tri milijarde 129 milijonov 447 tisoč in 168 dinarjev.

d *Upravni odbor Slavenske banke* se je v ponedeljek v Zagrebu poravnal z upniki Slavenske banke za 22 odstotkov. Za to zelo neugodno poravnavo je glasovalo več ko štiri petine upnikov iz strahu, da bi nadaljevanje konkurza požrlo še tisto malo gotovine, kar se je dalo rešiti iz razvalin Slavenske banke.

d *Avtobusni promet v vzhodnih Slovenskih gorah*. V ponedeljek, 29. m. m. je pričela Avtoprometna družba v Ljutomeru obratovati na progah Sv. Jurij ob Ščavnici - Ivanjci - Orehovci - Gor. Radgona na eno ter Sv. Jurij ob Ščavnici - Žiljava - Bolehneci - Berkovci - Logarovec - Lukavci - Noršinci - Ljutomer na drugo stran. Na obeh progah vozi avtobus dnevno dvakrat sem in tja. Avtobusi so srednje velikosti za prilično 20 oseb. V slučaju potrebe bo družba promet še pomnožila. Prebivalstvo krajev, skozi kater vodi novi avtobusni promet in ki so bili dozdaj vkljub svoji precejšnji imovitosti zelo oddaljeni od naglih prevoznih možnosti z veseljem pozdravlja novi avtobusni promet, ki bo v korist i obema centralama Ljutomerskega sreza, Ljutomeru in Gornji Radgoni, i vsem ob novih prometnih progah ležečim krajem.

Književnost.

k *Nov snopič zbirke zakonov*. Tiskovna zadruga je izdala 28. snopič zbirke zakonov, ki vsebuje zakon o odvracanju in zatiranju živalskih kužnih boleznih, potem pravilnika o cepljenju živali zaradi odvracanja zdrav-

ljenja in spoznavanja živalskih kužnih boleznih, potem pravilnika o cepljenju koznih boleznih Poleg tega vse, buje še uredbi o načinu upravljanja denarnih kazni zaradi prekrškov in prestopkov po členih 111 in 113 tega zakona. Knjiga, ki je važna zlasti za sreska poglavarstva, živinozdravnike in občine, velja s poštnino vred 21 dinarjev.

Razne politične in druge novice

d *Haaska konferenca*, na kateri se bodo končno določila in razdelila nemška plačila vojne odškodnine, prične danes. Jugoslovansko zastopstvo na tej konferenci vodi zunanji minister dr. Marinković, njegov namestnik pa je finančni minister dr. Šverljuga. Kakor znano, je vložila naša država proti Youngovemu načrtu razdelitve ugovor, ker bi bila znatno oškodovana s primeri z dosedanjimi prejemki na račun vojne odškodnine.

d *Direktna pogajanja med Jugoslavijo in Bulgarijo?* Zagrebške »Novosti« poročajo danes, da se je njihov dopisnik na Bledu razgovarjal z uglednim diplomatom, ki mu je rekel, da je bulgarski zunanji minister Burov doživel v Parizu popoln neuspeh. Burov je šel v Pariz, da prepriča francosko vlado o pravilnosti bulgarskega stališča v sporu z Jugoslavijo. Toda doživel je veliko razočaranje, ker ni mogel nikogar dobiti na svojo stran. Povsod se mu je svetovalo, naj Bulgarija uredi svoje razmere z Jugoslavijo potom direktnih pogajanj; obenem pa se mu je reklo, naj Bulgarija opusti dosedanje metode v sporu z Jugoslavijo. Burov se je vrnil na to v Sofijo in je vse to svoji vladi sporočil. Obenem je z ozirom na ta svoj neuspeh pripravljen odstopiti. — Sofijska poročila pravijo, da je kralj Boris pod gotovimi pogoji pripravljen za direktna pogajanja. Nekateri smatrajo to za popuščanje z dosedanjega nedostopnega stališča.

Sejte čebulo v avgustu.

Le malokje je znano, da se čebula lahko seje že poleti ali pa v začetku jeseni in da da med 25. julijem in 10. septembrom sejana čebula v naslednjem poletju torej junija, julija prav lep pridelek, ki pogostokrat nič ne zastaja za pridelkom one čebule, ki smo jo sejali v rani spomladi. Pri nas vobče sploh ne poznajo enoletne vzgoje, ampak vzgajajo dosledno vso čebulo iz čebulčka, ki ga kupujejo od belokranjskih ali ptujskih čebularjev. Ta čebula se ne drži dobro čez zimo, saj je že v avgustu dorasla in bi morala služiti le za vez med ono, ki smo jo sejali spomladi in ki dozori še le v jeseni. Na tem mestu bi še omenil, da je slovenski čebulček kakovostno mnogo slabšeji od onega, ki ga dobivamo na vagone iz našega juga. Na svetovnem trgu je posebno čislani srbski in hercegovski čebulček. Pogostokrat se dogaja, da ta naš pridelek kupujemo kot izvorni holandski ali nemški čebulček in ga plačamo seveda desetkrat dražje, le zato, ker nosi tujo plombo. Prvovrsten čebulček mora biti nekako za lešnik debel, okrogel ali ploščat in poln, kar je znak, da je dobro dozorel. Ne sme pa biti dolg, stisnjen in prazen. Žal, da je naš slovenski čebulček dostikrat dolg in stisnjen, ker je bila setev pregosta, česar se pa v našem deževnem podnebjju ne moremo iz-

ogniti. V južnih krajih, kjer goje čebulček za izvoz, pogostokrat po tri in več mesecev ne dežuje, tam torej tudi redko sejani čebulček pravočasno zaključi svojo rast in doseže v tamošnji vročini primerno debelost in zahtevano okroglo obliko.

Čebula ljubi dobro, naravnost prvovrstno, nekoliko ilovnato zemljo, ki je obenem dobro pregnojena, pa vendar v stari moči; čebula namreč ne mara svežega gnoja. V sveže gnojene zemlji, če je vreme trajno deževno, čebula rada gnije, in tudi znane ličinke čebulne muhe so v takšni zemlji pogosti in prav občutljivi škodljivci. Čebula naj sledi v plodoredu takšnim rastlinam, ki smo jim dobro gnojili (predvsem okopavinam). Na podlagi uspehov M. Kozłowskega in M. Gorsija na kmetijski visoki šoli v Varšavi, je čebula izredno hvaležna za gnojenje s 40% kalijevo soljo, med tem ko se za dušična gnojila sploh ne zmeni; edino gnojenje s superfosfatom se še obnese. Nekoliko zastarela nemška literatura pa bolj uvaža je fosforna in dušična gnojila.

Čeravno razlikujemo pri čebuli 4 kulturne načine, nas za enkrat zanima le poletno-jesenska setev. Za to setev niso primerne vse sorte čebule, ker so nekatere bolj ali manj občutljive za mrz in le težko prezimijo. Vpoštevavanja vredne so sledeče: srebrnobela pariška (ognon de Paris), zelo rana in tudi bele barve je spomladanska (Frühlingzwiebel), najbolj pa hvalijo zvejnirsko (Zwijndrecht), to je holandska sorta, okrogla, debela in slannatorumene barve. Ta sorta najlažje prezimi, vendar za naše razmere nimamo še potrebnih izkušenj. V krajih, kjer je podnebje bolj milo, posebno v vinorodnih krajih, gojimo lahko laške, sicer nekoliko bolj drobne sorte, ali izredno finega in milega okusa. Priporočanja vredne laške sorte so: Nocera, Barletta, Marzajola in angleška Queen (izg. kin = kraljica). Od nemških sort bi opozoril še na Eisenkopf (železna glava).

Vse našete sorte sejemo od konca julija do začetka septembra na nekoliko bolj senčne sejalnice, in sicer bolj na gosto. Ko so rastlinice debele kakor vžigalice ali malenkost bolj, jih posadimo na stalno mesto 15 × 20 cm narazen. Te grede pa naj bodo solnčne. Čebulno seme ne kali baš izlahka, zato je treba grede v solnčnih dnevih pogostokrat zalivati ali pa obsenčiti s smrečjem, vrečami itd. Kdor ima na razpolago prazen gnojak, ta naj si v njem vzgoji čebulne sadike; tu zemljo lažje obsenčuje. Razen okopavanja ne zahteva čebula pred zimo nikake druge nege. V goli zimi pokrijemo grede s smrečjem ali listjem, če pa je rastlinice vzdignil srez, grede prej povalljamo.

Navadni čebuli je slična zimska ali laška čebula (allium fistulosum), ki zdrži zunaj tudi v najhujši zimi. Tudi to čebulo sejemo avgusta meseca. Napihanjeni listi ne pozebejo izlepa in cstanajo čez zimo zeleni, zato se pogostokrat uporabljajo v kuhinji kakor drobnjak. Bele podolgovate, nekoliko stisnjene čebulice se pa spomladi uporabljajo namesto prave čebule. Ker se da zimska čebula deliti slično kot šalotka, jo lahko množimo — seveda spomladi — z drobnimi čebulicami, ki niso več za kuhinjo.

Fr. Vardjan, št. Jur v »Vrtnarju in sadjarju« 1929/7.

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 75.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 9.000.000.—

== v Celju ==

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Damsko in posteljno

perilo, fino in elegantno izvršuje
proti naročilu

M. SRIBAR, Celje, Gosposka ulica 17.
Prevzame tudi samo izdelovanje perila iz
lastnega blaga.

d Kruh ne spada v pomije! Vsa-
kemu zavrtku ŽIKE je pridejano na-
vodilo, kako je treba kuhati ŽIKO.
Gospodinja, ki to upošteva, doseže
zgljni cilj: ob malenkostnih izdatkih
darava in krepka družina. 421

d Pristen malinovec, citronado in
oranžado ter vse vrste zdravilnih ozi-
roma mineralnih voda ima v zalogi
tvrdka: Anton Fazarinc, Celje.

d Soščna očala, razna optika, An-
ton Lečnik, Celje.

„JAVA“ pšenična kava
je izvrstna, zelo redilna in okusna.

Zahtevajte jo pri vseh trgovcih! — Razpo-
šiljamo jo tudi po pošti v zavojih po 5 kg
za 70 Din, če se denar naprej pošlje ali pa
po povzetju za 75 Din. Povzetje je 5 Din
dražje. Poštino plačamo mi. Vsakemu 5kg
zavoju »JAVA« pšenične kave je kot darilo
pridjana lepa skodelica za kavo. — Kdor
pošlje 2 Din v znakah, dobi vzorec 100 gr.
»JAVA« pšenične kave poštine prosto.
Sprejmemo za vsak večji kraj zastopnika.

Čari planin

pridejo do polne umetniške veljave samo
s prvovrstnim zanesljivim fotomaterialom,
katerega imate v zalogi edino-le v »special-
turist-foto« drogeriji CENTRAL -- Vrtovec,
Celje, Kralja Petra c. št. 19. 20-20

Učenec

za sedlarsko obrt se sprejme pri Jo-
žefu Jugu, Žalec. 2-2

Hišica

z vrtom, 3—4 sobe, v bližnji okolici
Celja, se išče v najem. Naslov v upr. 2-2

iz vseh rudnikov
prvovrsten

dobavlja in do-
stavlja trgovina

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

6-23

Artikel,

ki se prodaja v velikih množinah, po-
treben za vsako domačijo, patentiran
v 17. državah. Prospekt pošlje brez-
plačno Samuel Leopold, Senta, Bačka X.

Sprejme se prvovrstni

krojaški pomočnik

za veliko delo. Reflektira se samo na
prvovrstno moč. Franc Meško, Celje.

Poceni napredaj

veliki, mobilni železni štedilnik ter
ročni voziček, oboje skoraj novo. Kje,
pove uprava lista. 2-3

Dve stanovanji

v Zidaričevi vili na Jožefovem
hribu, se oddate takoj stalni stranki.

Izjava.

Izjavljam da nisem plačnik za dolgove,
katere bi kdorkoli delal na moje ime.
I. ZIDARIČ, ZAVODNA 109.

Iščem veliko prazno, solnčno

sobo 4 4

v bližini mestne osnovne šole. Porudbe
pod »Dobro plačilo« na upravo lista

Za vezanje kompotnih steklenic uporabljajte samo

„CELOPHAN“

higijensko prozorna celulozna koža, ki
se dobiva pri glavnem založniku

GORIČAR & LESKOVŠEK, Celje

KNJIGARNA IN VELETRGOVINA S PAPIRJEM

Trgovci kot zastopniki se iščejo. Prvovrstni pergamentni papir vedno na zalogi.

Z neizrekljivo bolešijo javljajo podpisani, da je doletel gospo

Olgo Jesenko, roj. Zechmeister ovdov. Unger-Ullmann

soprogo zdravnika

dne 4. avgusta ob 3. uri popoldne na kolodvoru v Mariboru tragičen udarec usode, vsled
česar je umrla v 56. letu.

Zemeljski ostanki pokojnice se prepeljejo v Celje in se bodo položili v sredo, dne
7. avgusta ob 5. uri popoldne po blagoslovi v hiši žalosti (Razlagova ulica 4) na mestnem
pokopališču v rodbinski grobnici k večnemu počitku.

Sv. maša zadušnica se bode brala v četrtek, dne 8. avgusta ob 7. uri zjutraj v
župni cerkvi.

CELJE, dne 4. avgusta 1929.

Dr. Gregor Jesenko, zdravnik, soprog.
Ing. Unger-Ullmann, sin. | Olga Unger-Ullmann, hčerka.
Elza in Irma Jesenko, svakinje.